

Bruxelles, den 09.07.1998
KOM(1998) 425 endelig udg.

Kommissionens beretning til Rådet

om anvendelse af

artikel 7, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1765/92

Medregning af landbrugsarealer, der er udtaget efter forordning (EØF) nr. 2078/92 (miljøvenlige produktionsmetoder i landbruget), og af arealer, der er tilplantet med skov efter forordning (EØF) nr. 2080/92, i forbindelse med den forpligtelse til jordudtagning, der er fastsat i den generelle ordning for godtgørelse for visse markafgrøder

Department of Chemistry
Berkeley, California 94720

Chemical Abstracts Service

Washington, D.C.

Journal of Chemical Education

The Journal of Chemical Education is a peer-reviewed journal of the American Chemical Society. It is devoted to the advancement of chemical education and the dissemination of information on the state of the art in chemistry. The journal covers a wide range of topics, including research, teaching methods, and the history of chemistry. It is published quarterly and is available in both print and electronic formats.

Kommissionens beretning til Rådet

om anvendelse af

artikel 7, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1765/92

Medregning af landbrugsarealer, der er udtaget efter forordning (EØF) nr. 2078/92 (miljøvenlige produktionsmetoder i landbruget), og af arealer, der er tilplantet med skov efter forordning (EØF) nr. 2080/92, i forbindelse med den forpligtelse til jordudtagning, der er fastsat i den generelle ordning for godtgørelse for visse markafgrøder

1. Indledning

Denne rapport er udarbejdet i henhold til grundforordningen om markafgrøder, hvori det er fastsat, at Kommissionen skal foretage en analyse af de muligheder, der gives producenterne for at opfylde forpligtelsen til jordudtagning gennem medregning af arealer, der er udtaget under landbrugsmiljøforanstaltninger eller skovrejsningsforanstaltninger under skovrejsningsprogrammer efter juni 1995.

2. Baggrund for ordningen og formålet med den

I december 1993 anmodede Rådet Kommissionen om at undersøge forholdet mellem opfyldelsen af forpligtelsen til jordudtagning og jordudtagning med henblik på skovrejsning og/eller af miljøhensyn. Ifølge konklusionerne i denne beretning, der forelagdes Rådet i december 1994¹, skulle det i forbindelse med forpligtelsen til jordudtagning, der fastsattes med Rådets forordning (EØF) nr. 1765/92², tillades at medregne arealer, der var udtaget af miljø- og skovrejsningshensyn efter forordning (EØF) nr. 2078/92³ og 2080/92⁴. Denne løsning havde til formål at gøre det nemmere i praksis at gennemføre langvarig udtagning af de mest marginale landbrugsarealer ved at give producenterne af markafgrøder en ny mulighed for at forvalte udtagningen og ved at gøre sammenhængen mellem 1992-reformen og miljøbeskyttelsen mere tydelig.

-
- ¹ SEK (94) 2062 endelig udg. af 9.12.1994. Beretning fra Kommissionen: Forholdet mellem opfyldelse af forpligtelsen til jordudtagning uden omdrift og jordudtagning af miljøhensyn og med henblik på skovrejsning.
 - ² EFT L 181 af 1.7.1992, s. 12, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1422/97 (EFT L 196 af 24.7.1997, s.18).
 - ³ EFT L 215 du 30.07.1992, s.85, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2772/95 (EFT L 288 af 1.12.1995, s. 35).
 - ⁴ EFT L 215 af 30.07.1992, s. 96, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 231/96 (EFT nr. L 30 af 8.2.1996, s. 33).

Rådets forordning (EØF) nr. 1460/95⁵ om ændring af forordning (EØF) nr. 1765/92 omsætter disse konklusioner i fællesskabslovgivningen.

3. Lovgivning

Artikel 7, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 1765/92 (som ændret ved forordning (EØF) nr. 1460/95) åbner mulighed for op til en vis grænse pr. bedrift, der kan fastsættes af den pågældende medlemsstat, som udtagne arealer at medregne arealer, der er udtaget i henhold til den forpligtelse, der er fastsat i denne forordning under den generelle ordning for godtgørelse for visse markafgrøder. Dette gælder for arealer, der er udtaget efter forordning (EØF) nr. 2078/92 og arealer, hvor der er foretaget skovrejsning efter forordning (EØF) nr. 2080/92 på grundlag af en ansøgning under en af disse to forordninger fra datoen for offentliggørelse af forordning (EØF) nr. 1460/95.

Medlemsstaterne kan vælge ikke at anvende denne ordning på en ny ansøger i alle de regioner, hvor der er stadig risiko for en betydelig overskridelse af det regionale basisareal.

I artikel 7, stk. 2, afsnit 5, i forordning (EØF) nr. 1765/92 er det fastsat, at medlemsstaterne senest den 31. december 1997 til Kommissionen indsender en rapport, vedlagt relevante statistikker, om den måde, hvorpå de eventuelt har anvendt ordningen. Kommissionen vurderer på grundlag af disse rapporter, hvorledes ordningen fungerer og offentliggør senest den 30. juni 1998 en beretning om dens anvendelse og effekt. Beretningen ledsages om nødvendigt af et forslag.

3.1. Kommissionens gennemførelsesforanstaltninger.

De arealer, der er omfattet af denne foranstaltning, er underlagt de samme regler som for obligatorisk udtagning, bortset fra godtgørelsen.

I forbindelse med denne medregning kan man ikke anvende bestemmelserne om udtagne arealer i forordning (EØF) nr. 1765/92 til at yde godtgørelse for arealer, der er omfattet af ordningen for markafgrøder, men som er blevet taget ud af produktion i forbindelse med ledsageforanstaltninger. Som kompensation for disse indtægter kan der imidlertid til disse arealer ydes præmier som fastsat i miljøprogrammerne og skovrejsningsprogrammerne. Denne kompensation kan ikke overstige den godtgørelse, der er fastsat for udtagne arealer i forordning (EØF) nr. 1765/92.

4. Gennemførelse i medlemsstaterne

Denne ordning er blevet anvendt fra produktionsåret 1996/97, dvs. på støtteansøgninger vedrørende 1996-høsten. På grund af den frist, der er fastsat i forordning (EØF) nr. 1765/92 for medlemsstaternes meddelelse af oplysninger (31.12.1997), og for Kommissionens

⁵ EFT L 144 af 28.6.1995, s.1.

fremlæggelse af beretningen (30.6.1998), kan denne rapport således kun omfatte to produktionsår (1996/97 og 1997/98).

Ni medlemsstater har anvendt denne ordning. Generelt har de fleste af de pågældende medlemsstater begrænset sig til at anvende ordningen som angivet i forordning (EØF) nr. 1765/92, uden fastsættelse af særlige regler for anvendelse.

Med hensyn til medregning af udtagne arealer efter forordning (EØF) nr. 2078/92 er der tale om arealer, der er braklagt i forbindelse med programmer for langvarig udtagning (20 år) af miljøsønsyn, herunder med henblik på at oprette biotoper eller naturparker eller for at beskytte vandressourcer. Disse arealer må ikke anvendes til landbrugsformål eller anvendes med gevinst for øje til andre formål end dem, som er tilladt for de øvrige arealer, der er udtaget efter forordning (EØF) nr. 1765/92.

Med hensyn til skovarealer under forordning (EØF) nr. 2080/92 er der tale om arealer, som er tilplantet under et skovrejsningsprogram, der er finansieret under denne forordning.

Hvad angår specifikke foranstaltninger, har Tyskland i overensstemmelse med den mulighed, der er fastsat i artikel 7, stk. 2, fjerde afsnit, i nævnte forordning besluttet ikke at anvende denne ordning i områder, hvor der er en stadig risiko for en betydelig overskridelse af det regionale basisareal (Brandenburg og Sachsen-Anhalt).

5. Statiske oplysninger.

(ha)

Medlemsstat	1996			1997		
	Forordning 2078/92	Forordning 2080/92	I alt	Forordning 2078/92	Forordning 2080/92	I alt
Belgique/België	8,89	---	8,89	3,16	2,78	5,94
Danmark	---	7,50	7,50	65,80	38,10	103,90
Deutschland	191,04	60,78	251,82	123,53	145,80	269,33
Ellada	---	---	0,00	---	---	0,00
España	*	*	955,00	*	*	623,00
France	---	---	0,00	---	---	0,00
Ireland	---	---	0,00	---	---	0,00
Italia	6500,00	8418,00	14918,00	13667,00	12354,00	26021,00
Luxembourg	---	---	0,00	---	---	0,00
Nederland	---	---	0,00	---	34,00	34,00
Österreich	---	---	0,00	1,40	---	1,40
Portugal	---	---	0,00	---	---	0,00
Suomi Finland	8,00	30,00	38,00	29,00	17,00	46,00
Sverige	---	---	0,00	---	---	0,00
United Kingdom	334,00	1272,42	1606,42	465,00	2069,00	2534,00
I alt	7041,93*	9788,70*	17785,63	14354,89*	14660,68*	29638,57
I alt 1996-1997	47424,20					

(*) For Spaniens vedkommende foreligger kun det samlede antal hektar

6. Konklusioner

Med henblik på forenkling og større kohærens har Kommissionen i Agenda 2000⁶ foreslået, at man genovervejer denne mulighed for at medregne visse arealer med henblik på at opfylde forpligtelsen til udtagning af landbrugsarealer, der er fastsat i ordningen for markafgrøder.

Med en grundsats for den obligatoriske jordudtagning, der i princippet er fastsat til 0, ville en sådan bestemmelse for det første miste en stor del af sin betydning og den økonomiske interesse for producenten.

Kommissionen ønsker endvidere, at ordningen for udtagning af landbrugsarealer igen anvendes som et element til konjunkturmæssig regulering af produktionen, og at det undgås, at den blandes sammen med instrumenter, der har til formål at fremme varig reetablering af miljøet.

Medlemsstaternes anvendelse af ordningen (ca. 47.000 ha for de to produktionsår) har endelig kun vedrørt under 1% af arealerne i forhold til de obligatoriske jordudtagninger, der har fundet sted i de to referenceproduktionsår.

⁶ KOM (1998) 158 endelig udg. 98/0108 (CNS).